

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ е първият и единственият провинциален ежедневник

ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА

Редакция и администрация ул. „Мария Луиза“ № 41

Телефони: 23-23, 23-16, 25-90

Дневна служба: 23-23.

Главен редактор: ВЕЛКО Д. ЮРКОВЪ.

НОВИНИ

— „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-много четения вестник в северна България.

ТАРИФА по която „Варненски новини“ печатат рекламите: за 11 и 111 страници по 2-50 лв. в с.м., 1 и IV — по 3 лв. в с.м. годишно и в с.м. — по 60 лв. публикацията, официална на обявление по 2-50 лв. в с.м., прически по 1 лв. на бумаж в хрониката по 5 лева на гармоничен ред.

АБОНАМЕНТЪ: за година — 300 лева в 6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент изпраща се в КПП прет.

Речта на водача Хитлер не донесе изненадитъ, които очакваше цълъ свѣтъ

Берлин 30 (ГТА). Хитлер в своето историческо рече се спрѣ и на речта на Иднѣ. Той обърна вниманието върху грѣшката, която, за олъмо съжаление, се прави, като се твърди, че Германия имела немтрени да се уедини.

— Бихъ искалъ преди всичко, — заяви Хитлеръ, да не на г. Иднѣ увѣрения, че ний не искаме да се уединяваме. Ний премахнаме нагѣтостта съ редица спогодби по тѣя начинъ допринесохме едно значително подобрене на положението въ Европа. По тѣя поводъ трѣбва да Ви припомнимъ спогодбата ни съ Полша, която носи изгоди и за двѣ страни. Спогодбата ни съ Австрия; прекраснитъ ни и сърдечни отношения съ Италия; приятелскитъ ни отношения съ Унгрия, Югославия, България, Гърция, Португалия, Испания и пр. И най-последнитъ също така сърдечни отношения съ редица други извъневропейски дѣржави. Сключената между Германия и Япония спогодба за борба срещу международното комунистическо движение доказва блестящъ начинъ, че германското правителство нѣма замѣрение да се уединява и че не се чувствува уединено. Германия, твърдя това тържествено, непростено е дава за увѣрения, че нѣма конфликтъ, нѣма нѣкои си въображѣтъ между нея и Франция, например. Очевѣ това германското правителство даде на Англия и Холандия увѣрения, че е наклонно да признае и дѣржави за неутрални и непокосовени територии и да обезпечи неутралитета и тѣлостѣта имъ.

Въ областта на стопанскитъ нѣкои германскитъ народъ положи усилия да постигне една по-дѣйна обмяна на стоки съ сѣседитъ си.

Бюджета на дѣржавата въ понеделникъ дѣржавата трѣбва да има новъ бюджетъ.

София 31. Мрътъ на финанситъ г. Гуневъ заяви:

— Бързѣме най-късно до 1 февруарий вечерта дѣржавата да има бюджетъ 31 това че заседаваме и днесъ, недѣля, ко стане нужда и вечерта, да не стане нужда да заседаваме дванадесетинка.

Въ понеделникъ дѣржавата трѣбва да има новъ бюджетъ.

Бюджета на дѣржавата

Въ понеделникъ дѣржавата трѣбва да има новъ бюджетъ.

София 31. Мрътъ на финанситъ г. Гуневъ заяви:

— Бързѣме най-късно до 1 февруарий вечерта дѣржавата да има бюджетъ 31 това че заседаваме и днесъ, недѣля, ко стане нужда и вечерта, да не стане нужда да заседаваме дванадесетинка.

Въ понеделникъ дѣржавата трѣбва да има новъ бюджетъ.

Хитлеръ настоява решително за възстановяване равенството на правата на Германия

Извѣщенията, които Хитлеръ направи въ вчерашната си историческа речъ — Промѣна се настоятелно положилъ на германскитъ желѣзници на Райсбахъ. — Хитлеръ отегля подписа на Германия, сложень подъ Версайския договоръ. — Германия не носи отговорностъ за войната

Берлин 30. Въ речта си Хитлеръ рѣши да не прави следнитъ извѣщения: 1) Въстановяването на равенството на правата на Германия, бѣ единъ въпросъ, който засѣгаше изключително само Германия.

2) Заявявамъ ни, че по пѣтя на възстановяването на равенството на правата на Германия, азъ ще промѣна

Париж 31. Френскитъ мѣрдаванитъ срѣди се въздржѣтъ отъ каквито и да е коментарии върху вчерашната тричасова речъ на водача Хитлеръ. Тѣ само се задоволяватъ да изтъкнатъ че тѣя речъ не съдържа нищо нито положително, нито отрицателно.

Известни срѣди не скриватъ изненадата си, че въ речта си Хитлеръ не дава косвенъ отговоръ на лордъ Иднѣ, в сѣмо прави намекъ за неговитъ твърдения. А колкото се отнася до голѣмата речъ на френския мръ председател Леоън Блумъ произнесена на 24 т. м. въ Лалъ и предизвикана специално за германскитъ управници — въ речта на Хитлеръ не се съдържа дори и най-малкия намекъ.

Това пренебрежение на германския водачъ се смѣта като едно малчаливо, но пълно откърляне на всички френски олитъ за стопанско разбирателство съ Германия. По тѣя начинъ Берлинъ иска да даде на Парижъ да разбере, че не го интересува никакви преговори съ Франция, докато тѣя последната смѣта да придѣлѣ сѣмо до полумѣрки и докато не прояви готовностъ за едно решително, искрено и добросъвестно разрешение на висшитъ европейски въпроси.

Жанева 31. Вчерашната речъ на водача Хитлеръ се посрещѣ въ Жанева съ голѣма сдържаностъ.

Тукъ изказватъ вече съжаления, че тѣя речъ очаквана съ толкова голѣмъ интересъ отъ цѣла Европа, е била по-

вече тѣя прѣсѣсъ, чувствувамъ се задълженъ да на права следнитъ извѣщения: 1) Въстановяването на равенството на правата на Германия, бѣ единъ въпросъ, който засѣгаше изключително само Германия.

2) Заявявамъ ни, че по пѣтя на възстановяването на равенството на правата на Германия, азъ ще промѣна

Париж 31. Френскитъ мѣрдаванитъ срѣди се въздржѣтъ отъ каквито и да е коментарии върху вчерашната тричасова речъ на водача Хитлеръ. Тѣ само се задоволяватъ да изтъкнатъ че тѣя речъ не съдържа нищо нито положително, нито отрицателно.

Известни срѣди не скриватъ изненадата си, че въ речта си Хитлеръ не дава косвенъ отговоръ на лордъ Иднѣ, в сѣмо прави намекъ за неговитъ твърдения. А колкото се отнася до голѣмата речъ на френския мръ председател Леоън Блумъ произнесена на 24 т. м. въ Лалъ и предизвикана специално за германскитъ управници — въ речта на Хитлеръ не се съдържа дори и най-малкия намекъ.

Това пренебрежение на германския водачъ се смѣта като едно малчаливо, но пълно откърляне на всички френски олитъ за стопанско разбирателство съ Германия. По тѣя начинъ Берлинъ иска да даде на Парижъ да разбере, че не го интересува никакви преговори съ Франция, докато тѣя последната смѣта да придѣлѣ сѣмо до полумѣрки и докато не прояви готовностъ за едно решително, искрено и добросъвестно разрешение на висшитъ европейски въпроси.

Жанева 31. Вчерашната речъ на водача Хитлеръ се посрещѣ въ Жанева съ голѣма сдържаностъ.

Тукъ изказватъ вече съжаления, че тѣя речъ очаквана съ толкова голѣмъ интересъ отъ цѣла Европа, е била по-

настоятелно положение на германскитъ желѣзници на Райсбахъ, като че ги поставя, въ всѣкъ случай, подъ суверенитета на Райха.

3) Заявявамъ, че по тѣя начинъ една частъ отъ Версайския договоръ, който на рушѣваше равенството на нѣтъ лѣва и който понижѣшия народъ до състояние на единъ народъ отъ цѣла

Париж 31. Следъ като въ връзка съ речта на Иднѣ Хитлеръ се спрѣ на сѣбитията въ Испания, той каза:

— За г. Иднѣ, може би болшевикъ е нѣщо, чѣто сѣдалище е въ Москва. Но за нѣтъ болшевикъ е една чѣма, срещу която ний въ Германия сме длѣжни да водимъ дори крѣпѣва борба.

Като припомни за откровенитъ срещи Германия обвинява че тя искала да сътрудничи съ другитъ дѣржави въ рѣшѣния на ОН и за казѣнето отъ г. Иднѣ за германското въоръжение, което той би желѣлъ да се ограничи, Хитлеръ каза:

— Ний сами предложимъ на три пѣтя нова ограничение но нѣтъ предложение бѣло отъ хитлеръ.

Съществувѣнето на ОН зависи въ бжлещѣ отъ начина, по който ще се разглеждатъ и осъществяватъ реформитъ относно взаимнитъ отношения между народитъ. Германскитъ народъ си създаде нѣкога колонилна империя, безъ да отнеме нѣщо отъ когото и да било и безъ да нарушава нѣкои договори. Тя направи това безъ война. Колониалнитъ искания на Германия, съ тѣя на растналото си население, ще бждатъ предизвикани безспирно. И това е много естествено.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

ри разреждъ, ще намѣри естествено си анулиране.

4) По тѣя начинъ азъ оттегля решително и тържествено подписа на Германия, сложень отъ едно слабо правителство, подъ една принудителна декларация, противъ на всѣко право и всѣкъ разумъ, а именно подъ декларацията, че Германия носи отговорностъ за войната.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Въ заключение Хитлеръ каза: — Дано всемогщия Богъ ни даде курѣжъ за да можемъ да изпълнимъ гражданитъ задѣлки, които ни предстоѣтъ.

Берлин 30. Райхстагъ продължи пълномощията, съдържѣщи се въ закона отъ 24 януарий, 1934 г. за първия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Отзвукъ отъ речта на Хитлеръ

въ Германия. Въодушевлението всрѣдъ германския народъ

Берлин 31. Чуждитъ дипломатически срѣди въ Берлинъ считѣтъ, че речта на Хитлеръ е донесла много малко нови факти.

Докато чуждитъ дипломати очакваха отстъпки отъ страна на Германия, за да се улѣсни нейното разбирателство съ за паднитъ велики сили, Германия, напротивъ, зае очаквателно становище, въ очакване другитъ да направятъ отстъпки, за да се сеожки край на минвалото и да се изградятъ основитъ на единъ траенъ миръ въ Европа.

Общото впечатление отъ вчерашното тържество, е че до сега никога Берлинъ не е виждалъ такова единодушие и такова въодушевление както вчера. Смѣта се, че вчерашниятъ германскитъ народъ, безъ разлика на политически убеждения, като единъ човѣкъ е застанѣлъ задъ своя водачъ, за да го подкрепи въ борбата му за повече благоденствие за германския народъ. Вчерашниятъ денъ до голѣма степенъ напомня първитъ дни следъ избухването на войната въ 1914 г. когато въ Райхстага дори и най-големитъ противници на тогавашното правителство заявихъ, че сж преди всичко германци, а следъ това политици.

Като срокъ отъ чѣтири години, за да се обезпечи успѣхъ на новия чѣтиригодишенъ типъ гаришѣтъ плѣтъ за единъ пѣтъ.

Скрѣбна вѣстъ

Сърушени отъ дълбока тѣжа, съобщаваме на роднини, приятели и познати, че днесъ безпощадната смрътъ откъсна живота на нашия любимъ и незабравимъ

Антонъ Николовъ Стояновъ
(механикъ въ общинската електрическа централа, възпитаникъ на Машинното училище, запасенъ кандидатъ офицеръ)

който почина въ най-цѣлѣщата си 28-годишна възраст, безъ да се наравда на своитъ младини.

Милий Антоне!

Едва вѣспилъ въ действителността на живота, ти, който бѣ изтъканъ отъ великодушие, идеализъмъ и скромностъ, преждевременно отлетѣ въ разцѣта на младостта си. Суровата и немилостива смрътъ разви твоето младенческо сърдце, въпрѣки всичко, което сторихме, за да те спасимъ.

Спи спокойно мили Антоне. Ний никога не ще забравимъ твоѣ милъ и благъ характеръ!

Тленнитъ останки ще бждатъ вдигнати отъ дома му, на ул. „Цани Гинчевъ“ 9, утре 1 февруарий, 2 часа следъ обѣдъ, а опѣлото ще се извърши въ църквата „Св. Арахангелъ Михаилъ“.

Варна, 31 януарий, 1937 год.

Отъ опѣлѣнитъ семейства: Василка, Томова съ Томито, Василь Николови, Йосифъ и Никола Асланови, Александъръ Атанасови, Петъръ Атанасови, Преславъ Преславски, Александъръ и Михаилъ Донсузови, Христо Теохарови, Никола Теодосиеви и др.

Общинско стопанство за електричество — Варна

Скрѣбна вѣстъ

Общинското стопанство за електричество при Варненската община съобщава за ранната кончина на преданиякъ къмъ службата чиновникъ — механикъ въ Електрическата централа

Антонъ Николовъ Стояновъ
на 28 години

починалъ на 31. I. 1937 год.
Тленнитъ останки ще бждатъ вдигнати отъ домъта му, на улица „Цани Гинчевъ“ утре 1 февруарий, 2 часа следъ обѣдъ, а опѣлото ще се извърши въ църквата „Св. Арахангелъ Михаилъ“.

Варна, 31 януарий, 1937 г.

Отъ общинското стопанство за електричество при Варн. община

ОТЪ УТРЕ ПОНЕДѢЛНИКЪ КИНО РАНКОВЪ ОТЪ УТРЕ ПОНЕДѢЛНИКЪ
Градидионна оперетъ филмъ

ФОЛИ
БЕРЖЕРЪ

Съ голѣмия артистъ и куплетистъ

Морисъ Шевалие и руската графиня Наталия Палей

Красота, блѣсъкъ, феерия! Триумфъ на модерната музика!

100 дивно красиви и изящни балерини 100
Невиждани танци и балети!

Изборитъ въ плевенска областъ
Плевен 31. Плевенска областъ е пѣлъ на ма на общинскитъ избори, които ще се произведѣтъ за цѣлата областъ на 7 мартъ.

Срокътъ за регистриране кандидатуритъ за общински съветници е до 13 февруарий.

Областниятъ директоръ г. Никъ Фроловъ заявѣ че изборитъ ще се произведѣтъ на вѣка цена безъ отпадане. До сега имало подадени голѣмъ брой заявления отъ кандидатитъ за общински съветници.

Желѣзопѣтитъ тарифи въ Ромѣния намѣдени

Букурещъ 31. Начиная отъ 1 априлъ т. г. желѣзопѣтитъ тарифи въ Ромѣния се намаляватъ съ 15 на сто за сточниѣя превозъ и съ 10 на сто за пътѣници.

„етете“ „Варн. Новини“

ОСВЕТЛЕНИЕТО ВЪ ФАБРИКИ, РАБОТИЛНИЦИ И ДОМОВЕ

У нас няма едно правилно схващане за значението на осветлението в работните помещения. За увеселителни заведения, клубове и танцовални зали е обрнато по голямо внимание, а за осветлението там, където се работи, се мисли само от блъсък, светлината танцува и играе в многоцветната феерия на прожектори и лампини! Но идеите в някои фабрики, работилници или кухни и работната стая, в дома, предназначени за всекидневен труд и вие ще се уверите, колко незадоволително е в тях осветлението. Малцина са ония фабрики и домове, които се ползват с удовлетворителна и изобилна светлина. У нас е заелегнал навика от миналото и ние сме доволни, че замъните петролни са електрическата крушка. Но това не е достатъчно.

Доброто осветление се налага както от хигиенически, така също и от икономически съображения. Голямо заблуждение е да се мисли, че доброто и целесъобразно електрическо осветление е некое минимално, понеже е свързано с по-големи разходи. Напротив, върно е, че доброто осветление, съпоставено с извършената работа е по-евтино, отколкото недостатъчното, лошото, защото общо е убеждението, че добра работа може да се извърши само при добро осветление!

Това може да се докаже с многобройни примери. Така, направени са били опити със словослагатели. При дневна светлина един словослагател е могъл да нареди 1620 букви в час. При електрическо осветление от 300 луска се е получил същият резултат. Напротив, при 100 луска словослагателя е наредил едва 1460 букви в час, а при 20 луска неговата производителност е спаднала на 1250 букви; в обратен размер, обаче, се е покачвало числото на печатните грешки. При 300 луска те са съставляли 0.60 на сто, при 100 луска — 0.75 на сто и при 20 луска — 1.40 на сто. Производителността на словослагателя е спаднала така: при 300 луска е 100 на сто, при 100 луска е 90 на сто, при 20 луска — 77 на сто. При една приблизителна заплата от 10 лева на час, наредено на 1620 букви ще струва 10 лева, при осветление с 100 луска струва 11.10 лева, а при осветление с 20 луска извършването на същата работа струва 13 лева.

Ако приемем цената на киловатт час 3.5 лв. като за индустриална предприятие, то стойността за трети вида осветление ще е равна за първото 1.05 лв. за второто 0.32 лв. за третото 0.09 лв. А общо наредено на 1620 букви ще струва при осветление с 300 луска 11.05 лв., при 100 луска 11.42 лв. и при

20 луска 13.09 лв. От това става ясно, че доброто осветление, мислено с количеството на работата, е значително по-евтино, отколкото лошото. Много по-високо е, обаче, че се запазва зрението на работещия и му се създават приятни условия за една по-производителна работа. Подобни изчисления могат да се направят за всякакви видове работни заведения, които също така ще покажат материалната и хигиеническата преимушества на доброто осветление.

Към работните помещения принадлежат не само работилниците и фабриките, но и жилището на домакинята, където тя върши всекидневната си работа, в кухнята, при библиотеката, на шевната машина и пр. Вобщо, всяко помещение, където се работи, изисква да бъде съответно осветено, защото от това зависи здравето на човека. Не значи само да имаме силна светлина, но тази светлина да бъде правилно разпределена. За едно добро осветление трябва да се привлече съдействието на тавана и стените, които чрез пречупването и рефлексията на светлинните лъчи, създават една равномерна и мека, не дразняща око светлина.

Не по малко е психологическото въздействие на осветлението върху човека. Яснота, весело танцуващи лъчи на светлината създават приятно и леко самочувствие и по-голямо гнетящият нерадостен мисли от душата. Напротив, в полусветлината дрезгавина се носи призрака на всекидневната грижа и мрачни настроения.

Ползата от правилното осветление е осъзната отдавна на Запад. Така в Германия е създадено учреждение, на което е възложено подобряването на осветлението в работните помещения и жилищата. За изпълнение на тази задача, то е издигнало лозунг: „Добро осветление — добра работа“ и по този начин външа външната полза, красота и приятност.

Така се постига едно количествено увеличение и качествено подобряване на производството, което, обобщено в народен мисъл, се обобщава без увеличението на производството, а напротив при тяхното намаляване.

Явно е от горното, че доброто и целесъобразно осветление има голямо народно стопанско и здравославно значение. Чрез него се подобрява производствеността, подобрява се качеството на работата и се запазват силите и здравето на нацията.

Четете „Варненски новини“

Е Д Н Е В К А

За сестра на Ангел Кичев

Непризнателно племе, пардон — народ, сме ние българите. Не само, че сме непризнателни, но още и късопаметни. Бързо забравяме заслугите и често подценяваме дълга на големите си хора. Петстотин годишното робство на нищо не ни научи. За подвизите на нашите великани стъпиха освободителите ние си спомняме само от време на време, произнасяме по една две речи, хващаме с почерпване се и, толкова. На следващата година пак същата. А да се заинтересуваме за близките на великите покойници, да ги подпомогнем, ако те наистина се нуждаят от помощ, и дума не може да става. Ние ги оставяме да умрат в бедност, забравени, незабелязани. И колко пъти съм се замислял над нерадостната наша действителност, която обижда, подценява и убива, все съм заключавал по-хубаво е станало, че нашите славни хайдуги и хъшове са измързели още преди зората на нашето освобождение. Така поне те са вписали имената си в родната история, давайки пример как се служи на народа и как се умира за бой за свобода и правдини. Иначе, какво биха могли да правят те в свободна България? Ние щяхме или да ги потугим, или да ги оклеветам и оклеветам, защото не може да понасяме тях, които духовно ни превъзхождат. По добрее е станало, че са умрели като герои, за да не видят впоследствие как в свободна и признателна България знае да се отплаща. А ето как ние се отплащаме: Коледата Босилков съобщава в един от броевете на столичния седмичник „Нас“: „Сестра на Ангел Кичев, изнемогва от глад и мизерия“ — изоставена и забравена стъпка. И пита се колегата „мислеше ли е Ангел Кичев, че някога в свободна България родната му сестра така ще плаче за неговата саможертва и родолюбие!“

Ех, голяма работилница! Някога някакъв си хъш Ангел Кичев, който жертвал живота си за свободата на своята страна. Жертвал се за свободата на своя народ! Голямо чудо станало! Романтика на една остаряла епоха. Въ подига му няма нищо съвременно, напротив — мирише на мухъл.

Ангел Кичев! Име, което никога не говори. Той нито е някаква филмова знаменитост, нито пък майстор на кеча. И сещайте тоя човек имал жива сестра, която сега гледа в стария Русчук! Голяма работа, та най-после само тя да гледа!

Ех, народ, народ, ти мой беден народ! Малко ли ти е било черното петстотингодишно робство? — През изтеклата година в Пловдив са работили общо 43 тютюневи фирми, които са манипулирали около 10 000 000 кг. тютюн за износ. През това време са работили 5 тютюневи фабрики, които са произвели общо 1 470 000 кг. цигари.

Тютюневото производство от последната реколта възлиза на 15 000 000 кг. Тютюните са в отлично състояние. Първите сделки за тютюн са басма в декемврийски скючени по цена от 82 до 95 лева кг. Въ мюмичкоградско нередовна и недобра търговска стока е спазарена по 44 до 56 лева кг.

Отг. за вчера в Бургас се продава агнешко месо по 35 до 40 лева кг. доставено от К. Кичев и В. Кичев.

Пасителна експедиция, начело на която да застане старият колонизатор Волзелей Волзелей който препоръчва Гордон като човек, който ще спаси създаването в Африка положение, сега трябва да пасва спасителя. Неговата задача е ясно определена: спасителна Той трябва да избяга каквато и да е офанзивна операция. Така определена спасителна експедиция бързо обречена още в самото начало на неуспех. Много време се изгуби, много моменти се пропуснаха.

Гордон протестира

Два месеца минаха откакто се взе голямото решение. Невитът на Гордон се опетгнаха до крайност. Само въртата в Бига го крепише. Цели дни той прекарваше върху покрива на палата си, отгдето наблюдаваше защитата на града. Никой не знае, кога той лъга кога става. Цели нощи блудни, обикала всички части на гарнизона, защото без него, без тая контрола, градът отдавна щеше да падне. Вече седмици Гордон няма изве

НАУЧНО И ЗАБОДНО ЧЕТИВО

Предказанието на Уелс

Прочутият писател Уелс обнародва в едно чикагско списание един свои предсказания за собствения си живот. Той предвижда, че през 1938 г. ще бъде тежко ранен в една схватка с фашисти, а през 1942 г. ще се разболява тежко, вследствие на попадането си в един концентрационен лагер през време на една кратковременна комунистическа диктатура.

През 1963 г. Уелс щеше да умре от сърдечен удар в болницата на гр. Паддингтън, на 97 годишна възраст.

Възстановяване на древния Египет

Египетското правителство получило едно много интересно предложение от страна на един американски импресарио, който предлага да устрои през 1938 година всенародни тържества, в които да бъдат възпроизведени културата и живота на древния Египет.

Това възкресяване на древния египетски живот да стане в рамките на едно величествено египетско изложение, под ръководството на въпросния импресарио.

За сега египетското правителство още не е дало отговор.

ВЕСТИ

от БЪЛГАРИЯ

— Постъпленията на пловдивската общинска автобусна служба за времето от 6 юлий до 31 декември м. г. са били общо 3 288 000 лева. Интересно е да се отбележи, че всички автобусни коли, които обслужават движението, са закупени от общината за 3 777 000 лева.

— Последният сняг взе ха доста много жертви — най-много в асеновградска околия, където сняжната покривка достигна до 1 метър дебелина. Засега в землещето на с. Лжевица махала, асеновградско били изровени изпод сняга труповете на двама овчари по-млади, заедно с стадото им от 35 овце. Те били изнемадени от сняжната виелица на полето и затрупани.

— Въ Пловдив през текущата година 15 248 души подлежат на 10 дневна трудовая повинност. Тяхният труд ще бъде използван за: направи на нови квартални градини, залесяване около стадиума и аеропристанището, изравняване дворищата на училищата, корекция на рѣка Марица, прекопаване отводнителни канали за пресушаване ниските мѣста, които ще се пригодят за земеделски отрасли, благоустрояване кварталите около театрата и пр.

Печатница „Варненски новини“

Разводите в Англия

Още едно последствие на романа краля Едуард — мисис Симсън

Английският закон, по начало, не допуска развод. Единствено изключение от това правило е случая, когато е доказана безусловна съпружеската невърност на едната страна. Въ Англия не е възможно развод, ако само едната страна иска това. Разводът по взаимно съгласие пък обикновено става тежко, както произлиза развода на прочутия мисис Симсън, т. е. чрез уличаване на една от страните в измяна.

Недълго от Лондонч е разположен градът Брай, който брои 8000 души. Неговото благосъстояние се крепи изключително върху развита на разходната промишленост. Многобройните хотели в това градче и на първо мѣсто „холел де Пари“, са предназначени главно за да доставят „доказателства“ за съпружеската невърност.

Предприемачите съдържатели имат на свое разположение от две до три дузини много красиви „гърли“, които срещу възнаемление от 20 до 60 000 лева са готови да си дават вид, че „нарушават“ светостта на брака. Огът млади момичета са изисква да имат, освен привлекателна външност, още и скромност и добри маниери. Съпругът, който се стреми да докаже своята невърност пристига вечерта в хотела, заедно с неговата „прелюбодейка“, заема стая и поръчва да донесат сутринната закуска.

ка въ стаята. Слугата или мариерката, които носят чуката, по-късно се явяват достовѣрни свидетели въ бракоразводния процес.

След развода на двойката Симсън, хотел „де Пари“ спечелил световна известност. Той се намира на самия бряг на Темза, представлява красива дауетажна постройка в стил от епохата на Тюдорит и има всичко 20 стаи. Интересно е да се отбележи, че на 8 километра от малкия хотел се намира Баведерския замък, любимият резиденция на бившия краля Едуард VIII.

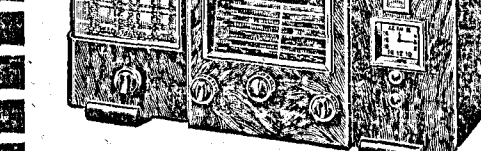
След като въ един прекрасен юлски ден в хотел се записали „господин и госпожа Симсън“, като родна на последната се изпълнява от една професионална „прелюбодейка“ от градчето Брай в английските съдебни суди е възникнала мисълта за реформиране на бракоразводния процес въ Англия. Лорд Маринант, председател на английския бракоразводен съд, предлага да се добавят към съответния закон не само една забележка, която да даде възможност на съда изяснява въпроса, дали раздялните се страни не действат по предварително споразумение и дали доказателствата за „супружеска измяна“ е създадено по изкуствен път.

РАДИО РАДИО

„ТЕЛЕФУНКЕНЪ“

Най голямо постижение на съвременната радиотехника — неоравними модели на най-голямата германска световна фабрика.

на склад и демонстрации също въ магазини на

ИГНАТЪ ПЕНЕВЪ

„Мусала“ 2
Тел. 29-06

БЪЛГАРИ, КАРАМБОЛИ И КОНТРОЛИ ПОДОБРЕНИ

Създава и лъскава изработка на износна цена и успешна за изпълнение предлагат

БИЛЯРДНА ФАБРИКА

„ЛОНГОЗЪ“

на Вл. Христов, ул. „К. Стойков“ № 9, — Варна

ЧОВЪКЪТЪ, който разтърси Африка

или възстанието на дервишите въ Суданъ

(от генерал А. А. Московъ) (18) Прев. д-р К. Сараковъ

Да не бъде обаче късно, защото тогава трудният ще бъдат по-големи от сегашните. Тая предвидливост на Гордон не се взе под внимание и той взе решение, което остана записано в дневника му. Изпратената от Гордон телеграма беше последната прикрита молба на героя от Картум.

Закъсиялото решение на Гладстон

Август 1884 год. Бяха изминали почти 6 месеца откакто пълчищата на Мери бяха обсадили напълно столицата на Судан. Положението въ града нагнетано. Загрижи се и Англия за своите хора въ тая страна. Лошото положение, въ което бяха изпаднали хората на страната от жестоки обиски на фанатизирани судански дервиши, достигна до ушите на познати приятели и роднини на Гордона и на неговите хора. Огдлните разка-

зи, които се разказваха въ Лондон за нещастията с Хиксговата армия, говореха ясно каква участ очаква защитниците на Картум.

Общественото мнение въ Англия взе да протестира. Правителството е длъжно да вземе бързи мѣрки за спасяването на Гордон. Той не трябва да се остави въ ръцете на черните. Честта на Англия е поставена на карта. Кой докара това положение? Гладстон съ своя страх от войната. Свик за се министерския съвет. За седането се открива въ прижатието на кралица Виктория Слага се на разискване въпросът — дали за спасение го на хората въ Судан не трябва да се изпрати нужна военна сила? Въпросът се обсъжда най-сериозно и едва сега се сваща какъвто голям размързало вземане на човек от острова Асба Решават да се изпрати една

стие от външния свят. Един ден се сая при стражата на града един араб, който поиска да говори лично с губернатора. Въвежда го при последния и арабът извади от под бѣлата си дреха един измачкан пакет и го подаде на Гордона, като каза:

„Ог един познат от Каиро“. Арабът на Гордона разнесе плик и извади от него цѣла дузина писма. Арабът биде богато награден. Когато той излѣзе, Гордон почна да чете писмата. Това бѣха писма от приятели, но те не му пишеха нищо радостно. Те не бѣха интересни. Нѣмаше нищо, което да засѣга положението. Египтяните се явява отново, за да се сбoguва и аз същото враг ме прибира вестника, съ който бѣше обанит пакет.

„Стой. Не вземай тоя вестник, аз ще го четя!“ — и грижливо събира той късчета, подреджа ги и сега заблѣзва, че това е вестник „Стандарт“ от 1 септември. Жадно поглѣща той всяка дума, всяко изречение и въ една бележка

среща името си: описва се сбoguването на Велзевей, който замичава начало на спасителната експедиция за спасяването на Гордон въ Картум. Радостно изнемадан Гордон вика на своите близки: „Господе, спасителната експедиция пристига“. Радостта въ палата минава своите граници. Когато, обаче, Гордон още веднѣж и по внимателно прочете бележката, почувства се силно обиден, понеже въ бележката бѣше писано, че експедицията замичава, за да спаси един „непредвидлив“ англичанин.

Въ своя дневник Гордон силно протестира срещу тая бележка на английското правителство.

Пресвѣлената надменност

Бѣше началото на септември вече седмий месец от обсадата на Картум. Гордон, Стиварт и Померъ още не знаеха, че Велзевей, началникът на спасителната експедиция, току що напусна Лондон. Възбужден от това, че отговора му е изоставило Стиварт подхвърля известния въп-

росъ: „Ако нѣкой от нас може да се промъкне до близката телеграфо-пощенска станция?“

— Любезни Стиварт, нѣкой от нас може и да го взе един сполучлив израз, но аз не мога да напусна своя пост, защото ще командирам губернаторът и неговите войски. За момент приятелски мълкнаха. Тогава Гордон продължи: Може би вие ще отидете? След това сжичият се помъжи да докаже на Стиварт каква неопечена заслуга би принѣл той на лѣво ако успѣе да убеди английското правителство да изпрати въ най-скоро време нѣколко стотин англичани въ Картум. Вашата храброст ми е позната, продължи той. След прѣсти обяснения, Стиварт съгласи.

— Добре, аз ще отида, при едно условие.

— Иченно?

— Да ми дадете за писмена заповѣд.

— Не, Стиварт, това не га да наглася.

— Защо?

ПОРТЪ САИДЪ

Изключът на Златния проток. Виновиците за извиването на днешния стохийден град. Устройството на града, смесената от всички народности на свѣта Животът на пристанището. Въ арабския квартал.

(Опециална дописка на „Варненски Новини“).

Портъ Саидъ, януарий 1937 г.

Тамъ, на южния Сръдиземноморски брѣгъ, подъ огненитѣ лъчи на египетското слънце, тупи едно чудно сѣрце, сѣрдцето на градъ Портъ Саидъ.

Предѣлътъ между две континента заено въ веригата на сѣвотнитѣ водни пѣтища, въ това сѣрдце блика буйна кръв на людетѣ отъ всички точки на земята, които използватъ Суецкия каналъ като една врата отъ и къмъ Сръдиземно море и като единъ проходъ по който тектъ милиарди блага, отбелязани въ дневния редъ на международнитѣ търговски пазари.

И ако на Суецкия каналъ се пада завидната чест да бѣде въ пълния смисълъ на думата Златенъ протокъ — Портъ Саидъ има рѣдката слава — да пазѣ ключа на този протокъ.

Поредниятъ ли е прозорливиятъ Фердинандъ дьо Лесепс — виновникътъ за прокопането на канала, а така сѣщо и Саидъ паша, имащъ голѣмъ дѣлъ въ това величествено дѣло, че нѣкогашния лагеръ на работници следъ седемдесетъ годишенъ животъ ще стане стохийденъ градъ? Пристанищиятъ залива бучи отъ множество кораби сѣ гигантски размери. Чувѣтъ оглежда сѣ смеяна възоръ картината на корабоплаването, въ крѣсто сѣтрунчатъ труженици отъ всички нации и раси, за да се увери, че моретата, океанитѣ следъ като сѣсватъ немозърно пѣтищата, облизватъ и най-отдалеченитѣ страни и народи, давайки имъ възможностъ за културенъ и стопански обменъ.

Непосредствено до пристанището започва европейския търговски кварталъ. Той представя блестящъ модеренъ пазаръ, състоящъ се отъ многобройни голѣми продавнични. Нечетниятъ изборъ и добрата уредба на стокитѣ създаватъ убеждението, че посещавате настоящи музеи. Все изъ този кварталъ и въ неговото продължение къмъ сръдиземноморското прибрѣжие сѣ и ресторанти, барове, вилитѣ, лекитѣ дѣчени посрѣсти на обширния плажъ и всички уважителни заведения, предназначени за публика, неизкождаща отъ туземното население.

Въ обилна на Портъ Саидъ има двойностъ: европейската и африканската стихии сѣ си дали среща — и следитѣ на две раси, на две култури се очертаватъ сѣ своитѣ очебистѣ особености. Това ще откриете не само въ езичитѣ, които се говорятъ, не само въ строителството, начина на живота — но и въ народностнитѣ тежениа, въпрѣки наличието на една изкусна дипломация, която иска да примири и уеднакви всички различия подъ знамето на велика Англия. Гърци, италианци, французи и англичани живеятъ тукъ редомъ сѣ арабитѣ. Въжностъ, кои се чувствуватъ въ своята родна сръдъ. Всѣки се е обилижилъ и ограничилъ сѣ своето предприятие, сѣ съзнанието, че е вѣренъ на поста си, изплняващъ въ борбата за хлѣбъ нѣкакъвъ неписанъ космополитски законъ.

Какви сѣ, обаче, разсѣдениа и основанията на завоевателитѣ отъ далечния Северъ гледащи на Египетъ като на едно добро предприятие? Ако нѣкога египтянитѣ поставятъ този въпросъ, не ще останатъ назадъ и арабитѣ отъ Портъ Саидъ. Тѣ сега живеятъ въ дѣното на града, отдалечени отъ прибрѣжната великолепна градска частъ — нмагъ си свои продавници на плодове и есѣкакви стоки въ самобитенъ на родностенъ стилъ, свои домова на търпимостъ и нечисти друмове, по които крѣщи арабската пословична беднотия, превърнали тия хора на слънцето въ хищни мѣршоиди птици.

Животътъ на пристанището, дѣлото на всѣки черенъ трудъ тукъ, и всичко, изискващо напрежение на желѣзни мускули, се крепи на тѣхнитѣ плещи. И картината на Портъ Саидъ, лишена отъ образа на арабича, би загубила пре-много отъ своята одухотвореностъ. Може би така разсѣждаваме самоние, българитѣ чито кораби тукъ предъ този градъ гри пѣти месечно, посрещани отъ арде сѣ приващения изъ разъ. Бургаби бабуръ, бургаби бабуръ! — Българския корабъ, българския корабъ!..

По чиститѣ китокитани уици на Портъ Саидъ се проточа рѣка отъ изискано обличени хора, чиито лица изразяватъ охолството на едно прѣкомърно богатство — все победно непризнаващо оарничене. Това сѣ пѣтица сѣ дава голѣми пѣтицачески кораби, прилепени до кейовата стена за отойхъ следъ многодневно океанско плаване.

Тази година месецъ януарий е изненадалъ мѣстнитѣ хора сѣ необичайно студено време. Треперятъ, загъватъ се въ своитѣ покривала беднитѣ араби — кихатъ, кашлятъ и сгрѣдѣтъ подъ ударитѣ на гнетящата ги простуда. Все пакъ, тѣ сѣ не шрекъ: бодърствуватъ и не допускатъ да се наруши ритъма на тѣхния своеобразенъ животъ въ морето, пристанището, града и околността.

Улични продавачи предлагатъ своитѣ продажни вещи невѣстни деца предлагатъ усугитѣ си като водачи или като придружачи. Притежаватъ щитѣ бѣлѣщо устроени богати магазини — не правятъ изключеніе. Заставали предъ вратитѣ и и тѣ канятъ сѣ усърдие и любезностъ, граничащи сѣ нахалство.

Гоститѣ на Портъ Саидъ, долетѣли отъ далечния северъ на стария и новия свѣтъ, се мръщятъ и крѣчатъ забързано, отдалечаватъ се отъ пристанищия кѣтъ.

Чудото на японския дѣм пингъ, изразено въ копирени порцеланови, гумени и кекили не издѣля, за кѣсо ги прилича — и тѣ правятъ всевъзможни покупки. После, за да бѣждатъ оставени на спокойствие, даватъ парични награди на гѣмжащитѣ около тѣхъ полупросѣяни араби, непреставейки да сѣ възиратъ сѣ живо внимание къмъ витрини, сгради и всѣка особеностъ на града. Изпитватъ, може би, нѣкакъво сажено, смѣсено чувство нравейки сѣ поставка между тѣя действителностъ и своитѣ отечества, давайки си смѣтка за духа и особеноститѣ на този култивиренъ кѣтъ отъ Чо-ния континентъ. Но, въпрѣки това, не ги напушта студенината на хора, чиито сѣрдца сѣ способни повече да властвуватъ и да угнетаватъ, отколкото да разбиратъ и обичатъ.

Мрачинитѣ на неспящата нощ покриватъ Портъ Саидъ. Хиляди електрически лампи, подобно слънца и звезди, прѣскаятъ обилна виделина. Студена, безсърдечна и горда е тази сѣвтина, като блѣскавата култура и студениятъ сѣрдце на севернитѣ люде — гости, творци или завоеватели въ тази знаменита точка на земята, увѣковѣчена чрезъ дѣлото на Фердинандъ дьо Лесепс.

Портъ Саидъ заспива. Бѣжѣтъ базѣненъ отъ палубата на нашия корабъ, азъ мислено се прѣкланямъ предъ величието на това дѣло — и, защото сѣмъ българинъ може би, и защото не сѣмъ завоевателъ на тази далечна южна страна, заносвамъ въ себе си образа на египетския човѣкъ, сѣ неговата национална и човѣшка гредия презъ вѣковетѣ до наши дни — и по силно и задущевно заувавамъ въ слуха ми приващения възгласъ — бургаби бабуръ, бургаби бабуръ!

Крумъ Кичевъ

ХРОНИКА Дребни вести

Скоростно е починала нощетъ сѣпруга на Варненския търговецъ Никола Бягивъ и сѣтрѣна председателя на Ваоченска а търговска камара г. Боянъ Абджиевъ — Бонка Бангивеа на 49 годишна възраст. Погребението ще се извърши утре. Нашитѣ съблезнования къмъ опечаленитѣ.

Починалъ е тази сутринъ отличниятъ електро механикъ при Варненската общинска електрическа централа — Ангелъ Николовъ Стояновъ, на 28 годишна възраст. Нашитѣ съблезнования къмъ опечаленитѣ.

Дежурни аптеки: Грозевъ — подъ военния клубъ, Менахемовъ — „Преславска“ и Тодоровъ — „6 септемврий“.

Изнесли сме до сега предимно въ Германия 27 000 свини отъ които 12 000 живи и 15 000 заклани. Иносѣтъ продължава. Засиленъ е неопредѣленъ и нешиятъ износъ на заклани птици. Ичесени сѣ до сега и надъ 6 500 тона сушени сливи за Германия и Италия. Износътъ на свинска масъ ще започне въ началото на месецъ февруарий.

Варненскиятъ народенъ театъръ ще представи днесъ нещѣ 31 т. м. вечерта играната сѣ голѣмъ успѣхъ комедия **„РЕВИЗОРЪ“**, постановка на артиста отъ народния театъръ Иванъ Димовъ. Билети на кѣсата при театъра.

ОЧИЛА всички видове най-евтино при **Балановски** — „6-ти Септемврий“, 5. — Помпадуръ. 1-6

Приспѣлиа снощи на варненското пристанище българския параходъ „Царъ Фердинандъ“ и италианския параходъ „Азентино“.

Взематъ се мѣрки отъ министерството на земледѣлието за подобрието на нашето винарство и овоцарство, тѣкато нашитѣ вина, особено овощия се търсятъ много въ чужбина.

Отъ 1 февруарий влизатъ въ сила новитѣ гербови марки отъ 10, 20, 50, 100, 500, 1 000 и 5 000 лева. Старитѣ гербови марки ще се обмѣнятъ отъ Б. Н. Банка до 30 май т. г.

Ловѣтъ на кефала продължава да бѣде засиленъ. Друга риба нѣмъ. Днесъ въ общинскитѣ рибни хали кефала се продава отъ 16 до 30 лева килограмъ и морскитѣ миди 5 лева килограмъ. Разноса на риба изъ центъра на града е забраненъ.

Знаете ли?

337) **Отъ какъси части се състои белгийскиятъ народъ?**
338) **Кѣтѣ е причината за появяване на червено мѣлко и червено сирѣче?**
339) **Коя е най-голямата библиотека на свѣтъ?**

Отговори на по-рано зададенитѣ въпроси.

334) Градътъ Александрия — пристанище на санджака Александрия — е основанъ отъ Александъръ Велики. Заливътъ на Александрия е обширенъ и достатъчно дълбокъ загова древнитѣ мореплаватѣли казвали, че „въ него могатъ да се помѣстятъ всички бойни флоти на свѣта“. По тѣя причина и поради своето географическо положение — на пѣтя за Иракъ, Персия и Индия; накаръ че има само 23 000 жители. Александрия е извънредно важенъ стратегически пунктъ и споредъ мнението на вѣститѣ лица, я очаква голѣмо бѣждѣ.

335) Антиохия — главенъ градъ на санджака Александрия — въ миналото е билъ главенъ градъ и на Източна Азия. Основана е отъ полководеца на Александъръ Велики — Селеукосъ Никаторъ, презъ 301 т. години преди Христа. По късно Антиохия става сѣдалище на патриархията и тамъ се състояли 10 църковни събора. Въ 635 г. Антиохия паднала подъ властта на арабитѣ. Презъ 10 т. години била завладяна отъ византийския императоръ Никифоръ Фока, но презъ 1084 г. паднала отново подъ мохамеданска власт. Презъ 1098 г. градътъ билъ превзетъ отъ кръстоносцитѣ, следъ 9 месечна обсада. Когато презъ 1268 година градътъ отново пада въ мохамедански ръце, започва и упадѣкътъ на този голѣмъ и славенъ въ миналото градъ. Сѣ западѣнето на Антиохия, започва да се развива за негова смѣтка Алепъ, на реченъ „пристанище на сирийската пустиня“. И действително, днесъ Алепъ брои 120 000 жители, рѣсчу само 30 000 жители на Антиохия.

336) Много често въ нѣкои страни сѣ и мияли отъ 1 000 000 до 2 000 000 яйца, та-

Патриархията празнува

на хлѣбавитѣ въ Варна Панихидата и молебена

Днесъ мѣстното хлѣбарско сдружение празнува своя патроненъ празникъ „Св. Атанасъ“. По тѣя случай бѣха отслужени панихиди и молебени въ катедралната църква отъ епископъ Андрей прогосингелъ Аргановъ и още нѣколко свещеници. Присѣстваха гражданскитѣ и официални власти: начело сѣ началника на гарнизона ген. Поповъ, кмета на града инж. Мустановъ и прѣдседателя на Варненската търговска камара Б. Абджиевъ.

Епископъ Андрей каза, че хлѣбаритъ сѣ онези работници, които ежедневно ни приготвяватъ хлѣба нашъ насѣдни и тѣ заслужаватъ наше уважение.

Следъ панихидата присѣгствуващитѣ официални власти поднесоха своитѣ поздравления на прѣдседателя на сдружението Стефанъ Мирчевъ които благодарни за хубавитѣ пожелания.

Нашия износъ въ Германия презъ изтеклата година се е състоялъ главно отъ сушени сливи, соя, слънчогледово семе, ядки отъ кокоски, слънчогледово кѣсно, бобъ, свинска масъ, сушени ябълки, перушина, мармаладъ, вино, кожи, орѣхи, билки, брѣшно, трици и царевича. Изнесли сме само презъ варненското пристанище отъ горнитѣ артикули отъ м. януарий до ноемврий 1935 г. 47 683 021 килограмъ

ка щото стридата държи рекордъ по най-голема плодovitостъ. Шарантъ снеса обикновено къмъ 600 000 яйца. Една пчела-царица може да снесе годишно до 100 000 яйца, които общо тежатъ около 110 пѣти повече отъ нейното тѣло. На първо мѣсто по плодovitостъта си между млѣкопитаещитѣ стои пигониятъ звекъ. Единъ американски професоръ изчислилъ, че отъ една досѣкашъ пигониятъ зайци може въ течение на четири години да се размножатъ общо 1 274 000 зайци.

Четете „Новини“ — Варна

ПОДЪ НАЕМЪ:

1) Дюганъ припособенъ за аперитивъ, съ инвентара.
2) Самостоятеленъ етанъ отъ 6 стаи съ всички удобства.
Справка — ул. Шумевъ 6.

488 „Тайчата на Петербургския цѣлѣтинъ“

Но той мислѣше само за красивата дѣщеря на слѣпата гѣжа Мюцнеръ. Тя не излизаше отъ ума му.

Графъ Муркази взе почтително събогомъ сѣ гѣжата и напуста книжния магазинъ. Госпижницата го следеше сѣ погледъ. Нанстина, той се отправя къмъ отсрѣщната кѣщичка.

Сдържателя на кѣщата, единъ честенъ шивачъ, който отъ нѣколко години живѣеше само отъ имуществото си, седѣше на прозорецѣ, сѣ ла въ уста, като никакъ не я вадеше отъ устата си, когато слугинята му подаде една визитна картичка и казъ:

— Гнѣтъ иска да говори сѣ Васъ.

Шивачътъ бѣше далокгледъ, той държеше картичката единъ аршинъ далечъ отъ очитѣ си и разбираше трудно. Грегоръ графъ Муркази, лейтенантъ въ... по-нататъкъ не можъ да прочете, лулата му падна отъ устата и той крѣсна сѣзъ отъ гласъ на слугинята.

— Зѣщо стоишъ още тукъ като пакт! Защо не заведе гнѣ графа въ хубавата стая?

Момичето, което току сѣ бѣ дошло отъ селопогледна смутено господаря си и сетне каза сѣ плачъ:

— Азъ никакъ не знаяхъ, че той е билъ графъ. Той нищо подобно не ми каза.

— Разбира се, той трѣбва да ти се препорѣча! Подиграваше се хазинѣтъ. Презъ цѣлия си животъ не сѣмъ виждалъ такова диво животно! Тогава излѣзе навѣтъ и посрещна високия си гостъ, когото заведе въ добре мобилираната стая.

Тукъ хазинѣтъ покани госта си да седне:

— Г-не, — почна графътъ, извинете, че ви безспокоя.

Библиотека „Варненски новини“

485

мания и мисля да трѣгна утре. Имате ли нѣкои заповѣди за мене? Да ви донеса ли нѣщо отъ Германия?

— О, не, не трѣбва да се грижишъ за мене и не трѣбва нищо да ми носишъ, отвѣрна старата намусена. По-добре иди да се приготвишъ за пѣтешествието си!

Грегоръ се отстраня безъ да изгуби доброто си разположение. Той трѣгна на другия денъ за Германия, и следъ като обкоди тамъ много градове, отправи се за Висбаденъ.

Тукъ той срѣсна едно красиво момиче, което възбуди любовта му къмъ него. Тя бѣше много привлекателна, но просто облечена.

— Озабелявамъ се че ты нѣмъ родители! Мѣрмореше младия офицеръ. Ты навѣрно е сама въ този свѣтъ и безъ никаква защита! О, колко щѣхъ да бѣждъ щастливъ, ако можехъ да и прѣдложа защитата си!

Той следеше младата дама на разстояние нѣколко крачки. Тя се отправи въ една малка кѣщичка, кѣто бѣ разположена въ едно далечно прѣградие. Въ двора на кѣщичката се простираше градинка, посѣдена сѣ дѣца лѣзе. Въ градинката стоѣше една жена около четиредесетъ и петъ годишна, облечена въ черни дрехи.

Когато се чуха стѣпкитѣ на младата дама, жената въ черното облѣкло подигна главата си и се ослуша.

При този случай Грегоръ видя, че жената бѣше слѣпа.

Красавицата, която младия офицеръ, следеше влѣза въ градината и каза сѣ много приятенъ гласъ.

